

Pavel Golia :

Procesija.

Monotono zvonovi zvoné,
počasi procesija gré,
počasi in leno, brez volje, brez nade.
K Mariji
duhovni pastir
vodi žene in starce,
otroke in mlade
device prositi, moliti za mir,
k Mariji, k Mariji.

Monotono zvonovi zvone,
počasi procesija gre — — —

Tam gori na vrhu goré
se beli zidovi bliščé,
ta hram Bogorodice je čudotvorne.
Marija!
Čuj duhovnika glas,
čuj hripave glasove, glasove sonorne:
Ti Sina Spasitelja prosi za nas,
Marija, Marija!

Monotono zvonovi zvoné,
počasi procesija gré — — —

Procesija se pne na goró,
jokavo otroci pojo:
Odšel nam je oče, kdo dal nam bo kruha,
Marija?
O, prosi za nas,
Očeta in Sina in Svetega Dúha,
Ti naša Tolažba, Zavetje in Spas,
Marija, Marija,

Monotono zvonovi zvoné,
počasi precesija gré — — —

Pobožno pred grudjo drže
device v molitvi roké,
ter povešajo glávce k tlom sramežljivo.
Marija,
pomagaj, brez njih
življenje je pusto, življenje je sivo,
usliši mladosti brezradostne vzdih,
Marija, Marija!

Monotono zvonovi zvoné,
počasi procesija gré — — —

Glej, leto in dan, pa še ni
ne pisma poslal, ne vesti
moj sinek, moj sinek-edinec iz bitve,
Marija!
Je mrtev, je zdrav?
Stare matere vroče usliši molitve,
in pošlji ga, kakršen je, iz daljav,
Marija, Marija!

Monotono zvonovi zvoné,
počasi procesija gré — — —

Toda tam, kjer ves dan in vso noč
grmijo topovi, nesoč
razdejanje in smrt, tam umirajo oni.
Marija,
kaj Ti veš zakaj?

Ne Ti, ne Tvoj Sin, vendar milostno skloni
nad njé svoj obraz in pozovi jih v raj,
Marija, Marija!

*To polgih dolgih brezjasmotnih prožitvah takra jeta
fab: 10/5 19.*